

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 11

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, JANUARY 14, 1942

LETO XLV. — VOL. XLV.

Jugoslovanski četniki pritiskajo za umikajočimi Nemci

Četniki so zasedli kraje, ki so jih zapustili nacisti. — Četniki imajo zdaj tudi bojna letala, ki so z uspehom napadla nemške tanke in oklopna vozila. — Jugoslovanske avijatičarje smatrajo za najboljše v Evropi.

Angora, Turčija. — Jugoslovanski četniki so v zadnjih dneh izvedli več skrajno drznih napadov na nemške zadnje straže, ki krijejo umik nemške armade proti Beogradu, kjer namerava prebiti. Armada generala (sedaj vojnega ministra) Draže Mihajlovića je zasedla vse kraje, katere je izpraznila nemška armada in armada premierja Nedića.

Najnovejša izvirna poročila zadržujejo, da je stopila v akcijo zdaj tudi jugoslovanska zračna sila, sicer majhna, toda toliko bolj predrzna in učinkovita. Piloti so zleteli iz dobro skritih zrakoplovnih pristanov v zahodni in srednji Srbiji ter napadli s bombami in strojnimi nemško kolono severno od Kraljeva.

Avijatičarji so pogodili z bombami nemške tanke in oklepne avte, nato pa s strojnimi obusili truke, na katerih se je vozilo nemško vojaštvo. Avijatičarji so se vrnili brez vsake izgube.

Dejstvo, da ima jugoslovanska vojska tudi zračno silo, je bila skrbno negovana tajnost. V vsej tajnosti so dospela v Jugoslavijo letala. V teh letalskih eskadrilih so angleška, nemška in ruska letala ter bombniki, ki so dospela zadnje jesen v Jugoslavijo.

Do najnovejšega časa so jugoslovanski avijatičarji opravljali največ le poizvedovalno službo, da je bil tako general Mihajlović vedno dobro poučen o gibanju sovražnika.

Jugoslovanska letala so brez vsakih znakov identitete ter poletavajo največ v slabem vremenu, ko ni sovražnih letal v zraku. Zrakoplovni pristani so v zelo skritih krajih in zakriti z drevmi in grmovjem, da jih ni opaziti z zraka.

Jugoslovanska zračna sila je

Zavezniki še niso v redu za ofenzivo v Orientu

Washington. — Mornariški tajnik Knox je govoril pred županij iz raznih ameriških mest in poudarjal, da je zdaj prva naloga zaveznikov streti Hitlerja. "Hitler je naš glavni sovražnik in ko enkrat pade ta, bo z drugimi člani osi še lahko obračunati," je rekel Knox.

Dalje je povedal Knox, da bodo zavezniki na Pacifiku na defenzivi toliko časa, da bodo imeli tako bojno silo, da bodo ž njo lahko nastopili povsod z uspehom.

Ameriška bojna mornarica ni brez dela, toda z japonsko mornarico se ne bo še sprijela v odločilni bitki. In dokler ne bodo prešli zavezniki v ofenzivo, bo morda doživeli še kaj porazov na Pacifiku.

Najemnino zvišujejo, da bi se rešili najemnikov

Mestni odbor, ki ima nalogo, da preiskuje neupravičeno zvišanje najemnin, pravi, da nekateri gospodarji zvišujejo najemnino samo zato, da se na ta način rešijo neljubega najemnika. Tako jim ni treba hoditi na sodnijo. Ako se stranka pritoži, pravijo lastniki hiš, da so pripravljeni znižati najemnino drugim strankam. V takih slučajih skuša odbor pregovoriti lastnika hiše, naj zviša najemnino za primerne ceno in najemnik pa obljubi, da se bo izselil do 1. aprila. Odbor ne stori nobenih korakov za stranke, ki se pritožijo radi zvišanja najemnine, ako take stranke niti sedanje najemnine ne plačajo.

Euclid Rifle klub

Euclid Rifle & Hunting klub je izvolil za letos sledeči odbor: Predsednik Jim Sepic, podpredsednik Krist Mandel, tajnik in blagajnik Frank Kastelic, 19300 Shawnee Ave., nadzorni odbor: Frank Sober, John Dolenc in Charles Lampe. Zastavonoša je Anton Gubanc (kadar bodo dobili zastavo od Barbertončanov). Seje so vsak 1. torek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave., poleti pa vsako 1. sredo na Močilnikarjevi farmi.

Delniška seja

Vodstvo North American banke vabi vse delničarje in delničarke na letno sejo nočjo točno ob osmih v Knausovo dvorano.

Podružnica 14 SMZ

Nočjo se vrši redna seja te podružnice ob navadnem času v Turkovi dvorani na Waterloo Rd.

Hitler si lahko prihrani trud

Hitler odlašaja svoje generale kot bi lesnike otresal. Bolj nevarni uporneži bodo dobili najbrže kroglo nekega lepega jutra še pred zajtrkom. Nam se čudno zdi, da se hoče Hitler ukvarjati s takimi stvarmi. Mar naj bi malo počakal, pa bi Rusi to opravili zanj, pa še radi!

Anglija bo dajala manjše porcije živil

London. 11. jan. — Začeti v pondeljek bodo začeli Angleži dobivati manjše porcije živil. Tedenska količina sladkorja bo osem unč, mesto 12. Ravno tako bodo zmanjšane porcije sirov, masla, siru in maščobam. Vzrok tej odredbi je, da se kolikor mogoče hranijo zaloge, ker je prišla nova zahteva po trgovskih ladjah v Pacifiku.

Avne znamke v prodaji

Vsak avto mora imeti do 1. februarja prilepljeno znamko, ki predstavlja federalni davek. Te znamke so že v prodaji in stanejo po \$2.09. Veljavne so do 1. julija, nakar mora dobiti vsak lastnik avta novo znamko za \$5, ki bo za eno leto. Te znamke lahko kupite na vseh poštah, in tudi na sledečih naslovih:

Auto Club, 2805 Euclid Ave., main postoffice, W. Prospect Ave.; Public Square branch in Federal Building, 6600 Lorain Ave., 1970 E. 57th St., 630 E. 105th St., 5902 Woodland Ave., 3370 E. 55th St., 4160 Pearl Rd., 869 E. 185th St., 976 E. 152nd St., 8745 Broadway, 13930 Euclid Ave., East Cleveland, 1384 W. 117th St., Lakewood, 20665 Euclid Ave., Euclid, 2037 Lee Rd., Cleveland Heights, 1435 Warren Rd., Lakewood, 19203 Detroit Rd., Rocky River, 4077 Mayfield Rd., South Euclid, 2801 E. 130th St., 1950 E. 101st St., 1810 E. 13th St., 3401 Warrenville Center Rd., Warrensville Heights, and 13101 Lorain Ave.

Znak patriotizma

Podružnica št. 25 SZZ v Cleve. landu se je pokazala, ko je kupila za \$400.00 obrambnih bondev. Vsa čast našim zavednim ženskam.

Seja gl. odbora SMZ

Redna seja gl. odbora Slovenske moške zveze v Ameriki bo v nedeljo 18. januarja na 925 Hopocan Ave., West Barberton, Ohio.

V bolnišnico

V Lakeside bolnišnico je bil odpeljan John Pirc iz 6305 Glass Ave. Upamo, da se mu zdravje kmalu povrne.

K vojakom

Al Grdanc iz 5520 Carry Ave. je odšel k marinom na Paris Island, S. C.

Amerikanci so odbili napad Japoncev

Nemci se pripravljajo za napad na Malto

London. — Vesti, ki so prišle iz Rima v Madrid javljajo, da bodo nemške udarne čete napadle angleški otok Malto v Sredozemskem morju v 10 dneh ali v treh tednih. Nemške čete se zgrinjajo v ogromnem številu vse od Brindisi do Syracuse in ladje neprestano dovažajo municijo za te čete.

Vsa koncentracija nemških čet je obrnjena proti Malti. Najbližje čete so 60 milj od Malte, najoddaljene pa komaj 100 milj. Vse napade na Malto bo izvajala izključno nemška zračna sila. Vedno pogostejši zračni napadi na Malto kažejo na splošen nemški napad na to angleško trdnjavo v Sredozemlju.

Novi uradniki

Društvo Jugoslav Camp št. 293 WOW je izvolilo za leto 1942 sledeč odbor: Predsednik John Tavcar, podpredsednik Frank Zalokar Jr., tajnik Anthony Zakrajšek, 7603 Cornelia Ave., blagajnik in zapisnikar William Candon; nadzorni odbor: Anthony Sraj, John Znidaršič, Jack Selan, zastopnik kluba dr. SND Anthony Zakrajšek, za delniško sejo SSD Wm. Candon, za promotivni klub SND Anthony Zakrajšek; zdravnik dr. F. J. Kern; društvo podpira slovensko narodno čitalnico in slovensko šolo SND; seje so vsako 2. soboto v mesecu v SND staro poslopje soba št. 4. Sklep društva je bil, da kupi za \$500 obrambnih bondev.

K molitvi

K molitvi za pokojno sestro Johano Blatnik naj se zbere v hiši žalosti, 1026 E. 71., članice sledečih društev: Članice Oltarne družstva fare sv. Vida in članice društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ danes popoldne ob dveh, članice podružnice št. 25 SZZ pa nočjo ob osmih. Večbalni krožek te podružnice ji bo izkazal tudi zadnjo čast. V četrtek naj se pa vse udeleže po možnosti pogreba.

V bolnišnico odpeljana

V Huron Road bolnišnico je bila odpeljana z Želetovo ambulanco Mrs. Helen Tivodar iz 18328 Marcella Rd. Prijateljice jo lahko obiščejo v sobi št. 434. Operacijo je srečno prestala. Želim, da bi se zopet kmalu zdrava vrnila domov.

Ogenj iz ameriških topov je razbil enajst japonskih baterij, razgal kolono bojnih tankov in pogl pehoto s krvavimi buticami nazaj.

Washington, 13. jan. — Ameriške in filipinske topovske baterije so se danes izkazale, da so boljše od japonskih, poročajo vojni oddelek. V bitki za polotok Batan, kjer se je postavil general MacArthur proti ogromni premoči Japoncev in ki je trajala celih 24 ur, so ameriške baterije prisilile k molku enajst japonskih baterij. Obenem so ameriški topničarji razpršili kolono sovražnih tankov in pehote.

Ostale japonske topovske baterije, ki jih niso razbili Amerikanci, so bile prisiljene umakniti se na varnejšo razdaljo. Ker obstoja navadno vsaka baterija iz štirih topov, se sodi, da so Amerikanci razbili Japoncem 44 topov, kar je zelo velik uspeh, če se računa, da je bojna linija primeroma kratka.

Japonci so imeli težke izgube, medtem ko so imele ameriške in filipinske čete primeroma malo izgub. Japonske baterije so podpirali težki bombniki, toda brez uspeha. Danes ni bilo nobenega napada na trdnjavo Corregidor.

V istem času se pa poročajo iz Tokia, da ima japonska armada kontrolo nad polotokom Batan in da se ustavljajo čete generala MacArthurja v zadnjem brezupnem boju.

Po Daljnem vzhodu so se večeraj razširile vesele vesti, da je na potu ameriška in angleška pomoč v vojno zono. Angleške vesti javljajo, da bo prišla vsak čas v javnost važna novica, glasom katere se bo položaj na Malaji popolnoma spremenil in sicer na stran Angležev. Vsa znamenja kažejo, da bodo zavezniki kmalu pričeli ofenzivo na celi črti.

Japonci so zasedli nizozemski otok Tarakan, toda nizozemska garnizija jih je zadrževala toli ko časa, da so inženirji uničili vse oljne vrelce in opremo. Po tem šele se je preostala posadka predala Japoncem.

Japonski napad na nizozemski otok Celebes kaže, da nameravajo Japonci udariti proti Avstraliji in spotoma zasedati otok Timor, ki leži na pol poti med Avstralijo in Celebesom.

Singapor je imel danes zopet obisk japonskih bombnikov. Bombe so padale v pristanišče in

ne na mesto. Angleži so napadale kmalu pregnali.

Angleške čete so se ustavile na novi obrambni liniji, 150 milj severno od Singapora. Mesto Kuala Lumpur, ki so ga včeraj Angleži zapustili, so pred odhodom zažgali.

V Nemčiji primanjkuje zdravil

Berlin. — Urad za prehrano je dal v javnost, da mora dežela storiti vse v svoji moči, da se bo preživela letošnja zima. Upanje, da se bo Nemčija preživljala s prideli iz Ukrajine, se ni uresničilo. Krompirja bo začelo kmalu primanjkovati, zlasti v Berlinu. Veliko količin ga je zmrznulo na potu na trg radi pomanjkanja prevoznih sredstev.

Listnica uredništva

F. P. — Kot smo izvedeli pri Mr. Kollandru, navadna pisma ne gredo več v Jugoslavijo ali v kako drugo zasedeno ozemlje. Pač pa gredo še vedno pisma, ki so odposlana z zračno pošto. To se sodi iz tega, ker navadna pisma pošta vrne, onih z zračno pošto pa ne. Najbrže so pa kje pregledana od cenzure. Pozdrav!

Nov grob

Včeraj jutraj je po kratki bolezni umrl Casimir Bober, stanujoč na 15804 Calcutta Ave., rodom Poljak. Zapuščena soproga Julija, hčer Sophie in sina Nikolaja. Pogreb bo v petek jutraj ob 8:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda, 478 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo.

Prva obletnica

Jutri ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojno Mary Merhar v spomin 1. obletnice njene smrti.

AMERIŠKI KONGRES ZDAJ POPRAVLJA NAPAKE GENERALNEGA ŠTABA

Washington, D. C. — Senat, s kakšnim uspehom jih upo-

lo, s kakšnim uspehom jih upo- rablja Nemčija. Mitchell je svetoval vpeljavo umrlega brigadnega generala Williamu Mitchellu, ki je pred 17 leti pripovedoval ameriškem generalnemu štabu, da se bo prihodnja vojna bojevala v zraku. Senat je obenem odlašal, da se Mitchella zdaj, šest let po njegovi smrti, poviša v generalmajorja ter se mu tako popravi storjeno krivico.

Mitchell je še leta 1928 pripovedoval generalnemu štabu, da moramo popolnoma spremeniti našo zračno silo in jo modernizirati. Vsled tega ga je generalni štab degradiral in suspendiral iz službe za pet let. Toda razžaljeni Mitchell je raje izstopil iz armade in je umrl 19. februarja 1936.

To, kar je Mitchell svetoval za ameriško zračno silo, je izpeljal Hitler pozneje v nemški avijatički in prav radi tega dosegel take uspehe. Ameriška in angleška zračna sila je dobila mnogo teh naprav šele potem, ko se je vide-

Dr. Jovanović je novi premier Jugoslavije

London, 12. jan. — Jugoslovanska vlada v Londonu je napravila sledeče spremembe v vladi: Vojnim ministrom je bil imenovan Dragoljub (Draža) Mihajlević, vodja jugoslovanskih četnikov v priznanje njegovih uspehov v boju proti Nemcem. V istem času je za vlada naznanila, da je bil imenovan ministrskim predsednikom dr. Slobodan Jovanović, ki je nadomestil generala Dušana Simovića.

Sprememba v vladi je bila narejena, da se ojači vladni kabinet za poveljne probleme. Novi premier je politik in kot tak bo lahko uspešnejše izvrševal vladne probleme, kot pa vojak Simović.

Dr. Jovanović je eden najodličnejših jugoslovanskih juristov in znan kot velik prijatelj Anglije. Bil je rektor beogradske

univerze, predsednik Jugoslovanske akademije znanosti in profesor diplomatske zgodovine ter ustavnih zakonov.

Jugoslovanska vlada je izdala sledečo izjavo: "Z ozirom na Atlantsko deklaracijo, vstopa Zed. držav v vojno in najnovejših uspehov zaveznikov proti osi v Evropi in Afriki, je nastala potreba za zavezniške vlade, da obrnejo svojo pozornost bolj in bolj vprašanju politične in ekonomske organizacije Evrope po tej vojni.

"Z oziroma na ta vprašanja ima kraljevina Jugoslavija važno, toda težavno vlogo, zato je potrebno, da jugoslovanska vlada ni samo prava zastopnica vse dežele in da govori v imenu Srbov, Hrvatov in Slovencev, ampak mora biti popolnoma zmožna udeleževati se političnih raz-

prav, ki se morajo vršiti na važnih došlih problemih.

"Problem Jugoslavije je bil v letu 1941 popolnoma vojaškega značaja. Danes je pa potrebno, da je vodstvo vlade v političnih, raje kot v vojaških rokah.

"Dr. Jovanović, bivši podpredsednik vlade, uživa popolno zaupanje ostalih ministrov in onih, katere zastopa.

"Nova vlada bo nadaljevala z delom za polno sodelovanje med Srbi, Hrvati in Slovenci ter za pobijanje vztrajnega in zvitega napora osi, ki hoče zasejati razdor med njimi.

"Generalu Simoviću pa je bilo ponudeno zelo važno in odlično mesto za nadaljevanje in razvoju vojnih naporov Jugoslavije."

Dr. Milan Gavrilović, bivši poslanik v Moskvi, je bil imenovan justičnim ministrom.

Kratke vojne in druge vesti

WASHINGTON. — Predsednik Roosevelt je vprašal kongres za vsoto \$5.000.000 kar se potrebuje za vzdrževanje ameriških diplomatov, ki se nahajajo v osiški deželah in za vzdrževanje osiških diplomatov, ki so internirani tukaj.

WASHINGTON. — Predsednik Roosevelt je imenoval svoje za predsedniškega protikandidata Wendell L. Willkie-a v pomoč odboru 12 moč, ki tvorijo takozvani "vojni delavski odbor." Willkie se še ni izjavil, če bo sprejel.

LONDON. — Iz Stockholma se poroča, da Nemčija rekrutira rezervo. Iz Zuricha, Švica se pa poroča, da se je odpovedalo 25 nemških generalov vojaški službi, ker je Hitler odstavil feldmaršala von Brauchitscha.

CARIGRAD. — Nemčija zahteva od Madžarske in Romunske več vojaštva, poročajo tukajšnje časopise. Zato bo v teh deželah v kratkem napovedana mobilizacija.

LONDON. — Na povabilo predsednika Roosevelta bo kmalu obiskal Zed. države grški kralj Jurij II.

MOSKVA, 14. jan. — Rusko poročilo s fronte javlja, da so ruske čete vzele Nemcem Kirov v okraju Smolensk in Gorokovo v bližini Možajska. Pojavile so se vesti, da je Hitler zapustil Smolensk in premedil svoj glavni stan nekam drugam.

WASHINGTON. — Predsednik Roosevelt je imenoval Donalda Nelsona načelnikom vsej industrijski produkciji za časa vojne. On ima absolutno zadnjo besedo v obrambni produkciji in je odgovoren edino predsedniku Rooseveltu.

WASHINGTON. — Urad za obrambno produkcijo je odločil prepoved za prodajo novih avtov in truckov do 2. februarja namesto 15. januarja. Izdal je tudi ukaz, da se odslej ne sme postaviti nobenih novih gazolinjskih postaj več.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto \$7.00
Posamezna številka 3cSUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 11 Wed., Jan. 14, 1942

U. S. kongres je slisal lepe besede o Jugoslaviji

Kongresnik Sol Bloom, načelnik tujezemskega odseka poslanske zbornice, je ob priliki 23 letnice ustvaritve Jugoslavije govoril pred poslansko zbornico zelo lepe in značilne besede o Jugoslaviji. Poudarjal je, da je sejanje kake dežele z grobovi mučenikov samo rojstvo za osvetlo. In ko pride dan rešitve, bodo zasluženi narodi zahtevali pravico, "da poravnajo račune s sovražnikom."

Sol Bloom je rekel pred vso zbornico: "Kjerkoli vdihava jugoslovanski zrak svobode, ga vdihavajo z namenom, da pomagajo domovini. Težki časi, skozi katere gre danes njih dežela, še bolj podžiga k narodnem edinstvu, ki je potrebno bolj kot kdaj prej. Močno jugoslovansko edinstvo je bilo vedno poudarjeno od jugoslovanskih patriotov kot edina obramba proti tradicionalnem nemškem gibanju proti jugovzhodu."

Poveljujoč jugoslovanski duh odpornosti, je nadaljeval kongresnik:

"Dočim so se drugi, enako močni narodi, pohlevno vda napadalcem, ne da bi dvignili niti prst v samoobrambo, je jugoslovanski narod, kot njegovi prijatelji in zavezniki na jugu, plemeniti Grki, izbral pot k časti. Izjavil je, da se je odločil braniti svojo neodvisnost za vsako ceno."

"In tako so se Jugoslovani, slabo preskrbljeni z vojnimi materialom, toda oboroženi z ščitom hrabrosti in neomajne volje, borili brezupno in desperatno proti ogromni premoči sovražnika. Kaj se je potem zgodilo na boljnih poljanah, kjer so jugoslovanski vojniki napadali z golimi rokami oklepne edinice in tanke, spada na zlate strani junaške poezije."

"Potem je sledila delitev in okupacija Jugoslavije. Nobena druga okupirana dežela v Evropi ni postala plen tako številnih napadalcev, nobena druga dežela ni bila razsekana na toliko kosov. Nad deželo je padla noč in strahovlada."

Potem je kongresnik Bloom povedal zbornici o nazijski "pravičnosti, polni osvete," v kateri so pomorili v Kragujevcu 2,300 civilistov samo zato, da maščujejo smrt 26 nemških vojakov.

"Kljub vsemu temu," je nadaljeval, "raste odpor napram napadalcem z vsakim dnem. Vse, kar se je posrečilo Hitlerju in rimskemu šakalu je bilo, da sta vsejala v jugoslovansko zemljo seme sovraštva... armada 80,000 moč, žena in mladih dečakov napada iz gorskih skrivališč in v nešteti bitkah so okusile nazijske in italijanske čete to moč... Pod spretnim vodstvom udarjajo na važne nemške prometne zveze... prostrani jugoslovanski gozdi so polni vojakov."

"Tudi na Hrvaškem tli odpor proti tlačiteljem. Ponovno prihajajo poročila, ki kažejo, da so tam pridno na delu domoljubi, ki izpodkopljejo moč hrvaške osiške vlade, ki je prodala svojo nesrečno domovino nacijem in fašistom."

"Dokler bo živel tak duh odpora v zasedenih deželah, so civilizirani narodi lahko prepričani, da je končna zmaga nad hordami kljukastega križa zagotovljena," je končal kongresnik Bloom.

Da se ne pozabi...

Fašistična stranka je poslala na vse občine poziv, naj se pri dajitvi krstnih imen ravnajo po zgledu tržaškega registrarja. Od tega časa je bila vzeta slovanskemu očetu in materi v Julijski Krajini in Zadru pravica izbirati krstna imena svojim lastnim otrokom.

Na 12. januarja 1927 je govoril tržaški državni pravnik Benussi, da kljub odloku apelatnega sodišča z dnem 25. decembra 1925 so še vedno starši, ki želijo dati svojim otrokom tuja krstna imena ter tako demonstrirati proti italijanskemu karakterju in narodu. Toda registrarji zaduše vse te poskuse že v kalu ter da je v stanu napovedati zakon, ki bo določeval krstna imena v strogo narodnem (italijanskem) duhu.

In res je izšla 8. marca 1928 postava, ki prepoveduje dajati otrokom kaka "smešna" ali "nemoralna" imena, ali imena, ki bi povzročila "javno žaljenje." Ta zakon je imel očividni namen preprečiti, da bi dobivali otroci v Julijski Krajini slovanska krstna imena. Odslej je bil registrar ne samo pooblaščen zavrniti vsako slovansko krstno ime, ampak je imel oblast zapisati otroku katerokoli italijansko ime, najsi tudi proti volji staršev. Obenem so dobili registrarji tudi pravico, da so smeli spremeniti že postavno vpisana slovanska krstna imena.

Naslednji korak tržaškega registrarja je bil, da je postavil listino vseh za šolo godnih otrok, ki so imeli slovanska krstna imena. Poklicalo se je v urad starše ter jim ukazalo, naj "prostovoljno" dajo otrokom nova, čisto italijanska ali rimska imena. Če so se starši branili, je spremenil ime registrar sam.

Vsako ime, ki so ga starši izbrali, je bilo predloženo državnemu pravniku za odobrenje. Na ta način je bilo spremenjenih v enem samem slučaju 60 slovanskih imen. Imena kot: Milan, Slava, Danilo, Ljudmila, Miroslav, Slavko — so bila spremenjena v: Emilio, Faustina, Giordano, Lu-

BESEDA IZ NARODA

Za slučaj bombnega napada

Starši otrok, ki pohajajo v šolo sv. Vida ste prejeli sledeče pismo, ki pa je bilo pisano v angleškem jeziku in zato vam ga tukaj prinašamo tudi v slovenščini, da boste bolje razumeli. V pismu vam je pojasnjeno, kako šolske oblasti skrbijo za varstvo otrok v slučaju bombnega napada, da ne boste preveč v skrbeh za svoje otroke, če bi kdaj prišlo do tega.

Upamo, da do takih napadov v našem mestu ne bo prišlo, vendar pa je bo je, da smo pripravljene za vsak slučaj in da se držimo angleškega pregovora, ki pravi "Safety First!" Tako so pripravljene tudi naše šolske oblasti in v tem oziru tudi vadijo otroke kako se obnašati, če bi slučajno res prišlo do takega napada. Te vežbe se vrše prav tako kot za slučaj ognja.

Glavne točke teh vežb so sledeče: "1.) V slučaju takega napada bodo dana znamenja že vnaprej in pravočasno (rumena znamenja v razdalji od 25 do 30 minut) otroci bodo v takem slučaju takoj izpuščeni iz šole z naročilom, da gredo naravnost domov. Da se pa čim manj otežkoča promet, se bodo take vežbe vršile v popoldanskem in popoldanskem času, ko se otroci redno vračajo iz šole."

2.) Za slučaj nenadnega napada, katerega bi bilo nemogoče vnaprej naznaniti, pa bodo otroci ostali v šoli in se jih bo nastanilo v prostorih, ki so najvarnejši v takem slučaju. V vseh slučajih pa so starši prošeni, da se ne vmešavajo pri takih vežbah in naj nikar ne poskušajo vzeti svojih otrok iz vrste, ker tak način bi ne bil prav nič v pomoč šolskim oblastem. Pač pa bi povzročili zmedo in izgubo časa ter bi se izpostavilo še otroke resnični nevarnosti."

V slučaju, da živite v kraju, ki je oddaljen več kot 25 do 30 minut od šole, tedaj naročite svojemu otroku, kam naj gre v takem slučaju in prav tako mu tudi naročite, kam naj gre, če bi vas slučajno ne bilo doma za časa napada. Prosim vas, da v takem slučaju sporočite tudi nam.

Če mogoče kateri izmed vaših otrok hodi v prvi ali drugi razred naše šole in nima nobenega brata ali sestre v višjem razredu, bomo mi z veseljem poskrbeli za njegovo varnost in dali spremstvo enega izmed učencev iz višjih razredov. V takem slučaju, ste straši prošeni, da obvestite učiteljico.

Kadar se bo pričelo s takimi vežbami, boste starši pravočasno obveščeni in zato pa ste prošeni, da natančno pazite, kdaj bo prišel vaš otrok domov v takem slučaju. Pazite na vsako minuto in ne dopustite, da bi se otrok kot potikal na poti domov. Bodite pri tem z otroci strogi, čeprav bodo to samo vežbe. Dovolite otroku eno tri minute, da zapusti šolsko poslopje in potem pa računajte v koliko minutah je lahko doma. Če pa vaš otrok ni vstane hitre hoje domov, mu dobite kakšen dem v bližini šole, kamor naj se zateče v takem slučaju.

Oskrbnik naše šole ima vsa potrebna navodila za slučaj zračnega napada. Prav tako so poudarjene tudi vse naše učiteljice za slučaj prve pomoči.

Ponovno poudarjamo, da ne pričakujemo zračnih napadov, pač pa hočemo in sodelujemo 100% z vsemi odbori širom de-

cianna, Libero in Mario. S tem se je nadaljevalo in spremenjena imena javno objavljala.

To postopanje se je razlilo na vso provinco Julijske Krajine, kjer so učitelji kar na svojo roko spreminjali slovanska krstna imena in v šolski zapisnik zapisovali nova, čisto italijanska.

žele, ki skrbijo za varnost v slučaju sovražnih napadov. Bodite brez skrbi za svoje otroke, če bodo ubogali in se ravnali po danih navodilih.

Vam udana,
Sister Mary Philothea, SND.

Fantje se dobro učijo

Ta dopis naj velja, da ne bomo pozabili za dan 25. januarja, ko bo godba fare sv. Vida priredila svoj četrtletni godbeni koncert. Ravno prav je bilo, da je bil ta koncert prestavljen iz prve na zadnjo nedeljo tega meseca, to zato namreč, da se fantje toliko bolj nauče novih komadov, za katere se trudi novi kapelnik, da jih nauči, da bodo poslušalce naravnost iznenadili z novimi komadi.

Kaj pomeni godba za naselbino in za kulturno, ni treba še znova posebej poudarjati. Taká naselbina in tako obširna fara ne more obstajati brez godbe! Toda, godba je žrttev, vzdržati godbo pomeni žrtvovati. Godba presega vse druge kulturne ustanove v pogledu žrtvovanja. Ako hoče godba vztrajati in napredovati v duhu časa, je za to potrebna sledeča: Fantje morajo redno hoditi k vajam: drugič morajo imeti najboljša godala, ki stanejo nekatere veliko denarja. Dalje uniforma. Pri vajah, ki se vrše redno vsak teden, se fantje trudijo s kapelnikom vred z vsemi napori.

In kaj je potem rezultat? Ne vem, če rojaki sploh razumete kaj je vredna godba za narod in pa za tiste, ki se zanjo trudijo. Mi vsi vemo, da se nikjer v nobeni državi ali v oficijalni upravi ničesar ne zavirja brez godbe. Godba je ki uradno odpravlja in zatvarja najvišja državna določila. Godba je tako vzvišena kulturna ustanova, da bi se ji moral vsak odkriti v priznanje, za trud in za delo, ki ga izvršuje. Kdor godbe ne odobrava ali jo smalovaže, nima pojma o pravi kulturi.

Godbe so na čelu najbolj važnih praznovanj in slovesnosti in v največjih dogodkih sveta. Godba dviga ljudstvo k zavesti narodnega življa, godba je umestna tudi v cerkvenih praznovanjih, celo ob času, ko se spremlja k večjemu počitku zaslužene narodne ali državne delavce. Godba je vsak čas in povsod za to, da dviga narod k oživiljenju in navdušenju za obstanek in napredovanje v obstoječih ustanovah. Godba ima toliko prednost in toliko veljavo, da se isto niti dovolj po vrednosti popisati ne more. Za to naj ne bo nikogar, ki bi ne bil godbi naklonjen.

Ker je pa godba, kakor rečeno žrtev, obstoječa iz naših domaćih fantov, ki so se vpisali v godbo in se trudijo, je od naše strani potreba, da smo za njimi moralno in jih podpiramo s tem, da se udeležimo njihovih koncertov in s tem pokažemo našo hvaležnost za njih delo in trud. V nasprotnem slučaju bi niti ne bili vredni, da imamo svojo domačo godbo. O programu bo še pozneje poročano, ki bo nekaj izvanrednega. Dams naj opozorim le še na to, namreč, da bodo fantje in močje ta teden nabirali za program pri prijateljih godbe tako zване "PATRONS" podarjke. Kdor podari en dolar v ta namen bo njegovo ime na programu, istočasno pa bo imel vstopnico zastoj k koncertu.

Lahko pa tudi sami prinesete v ta namen.

Anten Grdina, organizator.

Srnjak na Jutrovem

Mr. Louis Hočevar iz Elizabeth Ave. se je bil pred božičem podal v Pennsylvanijo. To pa ne vem ali je bil šel na počitnice, ali na medvede ali pa celo mogoče na srnjake. Vem pa, da je Louis strasten lovec in tudi dober strelec in zato se mi zdi, da ga je gotovo to gnalo tja v tiste hribe, da bi si malo ohladil tisto lovko strast.

In glej, kako se je pa Louis postavil, ko se je peljal skozi razne naselbine proti Clevelandu z lepim rogačem privezanim na prednjem koncu njegovega avta in da ste ga videli kako se je moško držal za volanom. Samo tako strašansko pa se le ni smejal kot se je Mr. Fortuna pred leti, ko je troskal lepega srnjaka iz Pennsylvanije ter se spotoma ustavil pri rojaki v Warren, Ohio, kjer so ljudje občudovali krasno žival, še bolj pa so občudovali lastnika, ki jim je pripovedoval, da je upihnil življenje dvema srnjakoma z eno kroglo. Ko so ga pa vprašali, kje ima še enega, je pa rekel, da ga kar tam pustil, ker postavlja ne dovoljuje več kot enega srnjaka vsakemu lovcu.

Rojaki so mislili, da je strašansko jezen, a v resnici pa se je smejal prav iz srca, ko je videl, da mu rojaki vse verjamejo. Mr. Fortuna bi bil prav izvrsten za nad Japonce.

Najbolj pa me ima sedaj, ker ne vem, če je Mr. Hočevar sam upihnil tistega srnjaka, ali ga je kupil, ali ga je mogoče dobil kot beččno darilo od katerega pennsylvanskega lovskega kluba. Pa naj bo že kakor hoče, Mr. Hočevar je pa bil pripeljal srnjaka v Cleveland k Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Tedaj so pa ravno imele članice našega Gospodinskega kluba sejo in ko so videle, da je nekdo pripeljal srnjaka, so pa takoj naredile ofenzivo, ter zahtevale srnjaka. Pogodba je bila takoj sklenjena, da klub plača vse stroške in napravi srnjako večerjo v soboto 17. januarja 1942. Srnjakovo glavo pa dobi tisti, ki mu je upihnil luč sveta. Čisti preostanek pa gre v korist Slovenske delavske dvorane.

Kuharice bodo začele s kuhanjem že na vse zgodaj v soboto jutro, da se bo lepi duh po počenih razširjal po vsej naselbini in da bo že samo ta duh pritegnil marsikatero lovca v SDD. To pa ni samo za lovce, ampak opozarjam tudi druge, da si preskrbite vstopnice pravočasno, ker drugače se vam lahko primeri, da boste morali iti brez večerje domov. Vstopnice dohite lahko pri vseh članicah kluba, če pa vam mogoče še niso bile ponudene, pa se lahko zgledate pri oskrbniku F. Bubniču v SDD ali pa pokličite Ančko Travnovo pa vam bo z veseljem postregla.

Kožuhova godba bo skrbela za poskočne polke, zibeni šrit, valčke itd. Pa tudi petja ne bo manjkalo in tudi pijske in jedalce bo za vse dovolj. Oh, pa še nekaj bi bil skoro pozabil zapisati, pa tako mi je bilo naročeno. Veš, France, da malo podrežaj Jakata in mu povej, da se boš tudi ti udeležil srnjakove večerje, morda se bo pa te enkrat cmečel in pride vsaj na večerjo. Pa še tole povedi, da bo na mizi župca z domačimi nudelci, srnjakova prata pečena ali pohana, za spremembo, če bo kdo želel bo pa tudi kurja pečenka, tri vrste krompir, solata z oljem ali špehom, krofi, potica, hren grah, fižol, koren in ne vem kaj še vse. V Statler hotelu bi stala taka večerja najmanj dva dolarja, a v Slovenski delavski dvorani pa boste dobili tako večerjo v soboto, 17. januarja, za samo en dolar. Torej ne zamudite te lepe prilike in pridite od blizu in daleč, da bo bolj lušno. Eden, ki bo navzoč.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Pridite v Niles, Ohio

Podružnica Slovenske ženske zveze v Niles, Ohio, prav prijazno vabi vse sosednje podružnice na veselo plesno zabavo, ki jo priredi naša podružnica 24. januarja v nemški dvorani na Bell Ave.

Zagotavljam vam, da boste v vseh ozirih izvrstno postreženi in za plesalce pa smo najele še posebno godbo iz Clevelanda in sicer bodo igrali Johnny Pecon in njegovi fantje. Pravijo, da bodo tako igrali, da se bo vse vrtelo — staro in mlado. Preskrbele pa bomo tudi, da ne bo nihče trpel žeje ali lakote, ker bo vsega pripravljeno. Le pridite in se boste sami prepričali. Na svidenje, Johanna Prinz.

Jože Grdina:

Čast junakom v borbi za domovino

Že dolgo, več mesecev, zasledujem te boje junaških četnikov tam v Srbiji; čitam o njih pač le v srbskih listih, v naših so začeli pisati že zadnje čase, ko že vcs svet ve kaj se godi tam v jugoslovanskem Piljmontu, v Šumadiji junaškem delu Srbije. Ves svet ve, pravim, o tem in Nemci, radi ali ne radi priznajo, da so tam silne težkoče in da pa de veliko Nemcev od "komunistov" in da se vrše srditi boji. Saj so morali Nemci poslati tja cele divizije vojaštva, poslužiti se topov in stuka bombnikov, da zatrejo nevidno vojsko novodobnega Kara Djordja — Draža Mihajlovića. Pomislite; v tem času, ko Hitler tako krvavo potrebuje svoje vojaštvo na Ruskem, ko mu tam grozi popoln polom. Torej vidite kako veliko in važno ulogo igrajo Jugoslovani.

Naš predsednik je zadnjič omenil v svojem govoru po radiju o junaški borbi Srbov, ki tako pomagajo tudi nam v skupni borbi proti sovražniku. Ko sem poslušal ta Rooseveltov govor, mi je prišlo na misel tisto, kar je zapisal o Jugoslaviji naš rojak, da ga je bilo sram, ko ni Roosevelt nič omenil Jugoslavije. Well, pa zdaj utegne morda večkrat imenovati Jugoslavijo kot pa njene pogazene tovarišice, katere je pogazil Hitler, ki pa takega odpora niso nudile kot ga je Jugoslavija. Edina, ki je nudila res še nekaj odpora je bila Poljska; pri Norvežanih, Čehih, Francozih in še drugih je pa bolj reklama, dasi res brez odpora ni. Če bi pa bil v vseh pogazjenih deželah tak odpor kot je v srbskem delu Jugoslavije, bi pa bilo že nemške brutalnosti konec. Zato Jugoslovani, le kar ponosni bodimo na tak odpor Jugoslovancev proti Nemcem in Italijanom. Tudi Amerika zdaj vidi v Jugoslaviji junake.

O bojih v Jugoslaviji je torej že domala znano celemu svetu; le nekaj pa mnogim, ni znano in to je, da so v armadi Draža Mihajlovića tudi Slovenci. Sicer je moralo že izprva marsikomu biti jasno, da morajo biti tam tudi naši rojaki; sedaj pa je prišlo to od prav zanesljive strani, da je sam poveljnik te armade, Draža Mihajlović, ko je poročal na pristojno mesto, da je v njegovi armadi kakih štiri tisoč Slovencev, ki se izredno hrabro bore, ter v gotovem oziru prekašajo celo Srbe. To je pa v d'ite, še posebno važno za nas in na to smo vsi brez izjeme lahko ponosni. Doma v Jugoslaviji je bilo poleg mnogih nergačev tudi veliko število takih slovenskih rodoljubov, ki so, ko so videli kaj se je zgodilo z njih domovino, pograbilii puške, pa se pridružili hrabri četi polkovnika Draža Mihajlovića, ki je zdaj general te junaške vojske, podpoveljnik pa je baje Slovenec. Tem rodoljubom so se gotovo pridružili pa še taki, katere so Nemci takorekoč do turn," da je bil "half patriot, half bandit." Tako utegne imeti kdo kasneje mnenje tudi o naših

Slovincih, ki pa vsi vemo, da niso prav nobeni banditje, kot niso bili banditje Srbi, ki so se borili za svobodo. Zdi se mi, da tu vmes tudi malo kazni manšamim.

Naši ljudje nerazumivši srbske zgodovine pa njih trpljenje in vednih bojov so imeli o Srbiji jako čudne pojme, še več, nekateri tudi prav dosti neslanih psov, da često prav robatih; so Srbe obkladali z primiki, niso za dostojnega in pa zlasti izobraženega človeka kot se jemlo Slovenci. Pravim: dosti bilo krivega tolmačenja in m. tolčevanja napram Srbom njih hajdukovanja, v katerega bili absolutno primorani, da so šijo in osvobodijo svojo rodno grudo, katero so ljubili z vso dušo in sreem. Pa so radi tega ostali, ker ni bilo mogoče misliti na izobrazbo, ko se je bilo treba skrivati z puško po gozdovih, preganjati Turke. Zdaj so morali to pot nastopiti naši rodni dom, da si tako rešijo golo življenje in rešijo rodno zemljo vsako ceno, tudi za ceno krvavi trpljenja. Ali se jim ne bo go la vnebovpijoča krivica, da se bo čez več let imenovalo za pol tolovaže? Prav gotovo! Pa več je bilo oholosti pa razne zafkravanja napram Srbom in sem je jim je godila krivica. Se to utepa Slovincem, najbo pa Hrvatom, ko okušajo na si lastni koži, česar prej pri bih niso hoteli razumeti. Vem, lastne izkušnje kako sem se v njih zameril mnogim rojakom. Sem se v tem oziru potegnil Srbe, ker sem vedel, da se je godi krivica; pa ni dosti, včas pa nič, izdalo. Zato jaz vidim tem nekako kazni, za tako pšernost.

Zdaj bodo Slovenci kot pravi razumeli Srbe in njih bo za svobodo in njih obnašanje. Jaz pravim, da je to zelo dobro, vse Jugoslovane, ko so morali, da se rama ob ramu rijo za svobodo svoje domovine. Nobena reč, vse knjige in profesorji in ne vem kaj še, bo tako ujediniilo Jugoslovane kot skupna prostovoljna zaničujoča borba za domovino za novobnovljeno Jugoslavijo. Prepričan sem, da ako ti junaki, Srbi, Hrvatje in Slovenci, vodstvom drugega Kara Djordja — Draža Mihajlovića izvojuje zmago nad Nemci in Italijani, bo ta Jugoslavija tako solit, kot morda ne bo nobena druga država v Evropi.

Ako se tem borecem posrebi, kar Bog daj, da osvobodijo Jugoslavijo, ti naj imajo tudi čilno besedo pri njenih mehan. Naj tesno sodelujejo z jugoslovansko vlado v Londonu, ki stoji na čelu pravnik Kara Djordja, Peter II. ne čakajo naj se na milost kakih konferenc, se je to delalo začniti, da so nagega slekli, pobrali jim njim samim pa je grozilo, da do odvedeni v Nemčijo kot nji. To nasilstvo je pa rodilo da so prav mnogi raje usli k am Mihajlovića, kjer se borijo življenje in smrt ter zopetno bodo Jugoslavije. Ene je najvilo za junake domoljubje, ge pa nemška in italijanska silstva. Tako si tolmačim, mislim, da se ne motim.

Zdaj so tam naši rojaki, tje, sinovi, očetje in drugi Slovenci v očeh mnogih nevednih nekaki uperniki, ali boljše no hajduki. Hajduke so pa njih gi še naši Slovenci imeli za kake napol razbojnika. Se hajduki so bili pred sto leti pa Bolgari, kjer so se borili ti Turkom, ko si niso pustili bi jim Turki rezali jermene kože na živem telesu. Tak hajduk je bil Kara Djordje, o katerem je povedal pisatelj Adam v svoji knjigi "The Natives" Jugoslovani ociganjeni; najbo pa njih svinčnik, krede njih puška na zemljevidu Jugoslavije. Naj ne verujejo komur razen puški in sablj. Bog da, da izvojuje ta boj, (Dolje na 3 strani)

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

Prav lahko bi mu bil poslal groglo, pa je ni bil vreden. Uiti ni mogel.

Počasi je vstala tudi žena. Z njim je mislila skočiti.

"Bi rada šla za možem?" sem jo vprašal.

Ni odgovorila.

"Le pojdi! Ne branimo ti!" Negotovo me je gledala.

"In če ostanem, kaj bodele storili z menoj?"

"Nič. Ne borimo se z ženskami."

Ostani, če se ti zljubi! Ne bomo te motili. Pa tudi ti nas ne meš motiti!"

Hvaležno me je pogledala.

"Senor, dober si! Ostala bom. Ničesar ne bom storila, kar bi vam ne bilo ljubilo."

Zagnil sem vhod. Tudi tovaršna stegla po puškah, malonaravno smo posedli ob ognju.

Le Vogel se je boječe stisnil v kot.

"Sedite, prosim!" sem ga pozval.

"Za nobeno ceno ne! Tudi če prosim za božjo voljo, da ne odmaknete od ognjišča!"

"Zakaj neki?"

"Ker vas bodo tamle zadele bombe. Yume bodo prilezli k ratom in vas vse postrelili!"

"To je prav tisto, kar si želim!"

"Da vas ustrelijo —?"

"Ne bodo utegnili streljati. Itejši smo ko Yume. In če se bomo deli in streljali ne bodo."

"Kam bi se oropali užiti, ki se vam bo nudil, ko jim bomo dajali prav učinkovit nauk, ki ga dolgo ne bodo pozabili."

Le mirno prisedite in nič se ne bojte! Pazili bomo. Sami sedite na stolu, gledati k vratom, Yume zunaj bi opazili. Sedite tako, da bodele s hrbtom proti vratom!"

"In če bodo navalili na kočo?"

"Kako pa?"

"Izenada bodo planili k vratom!"

"Niso neumni! Prav dobro vedo, da bi v istem hipu merile na puške na nje. In brez strela bi naveden ne ušel."

"Kako številni pa tudi niso, da bi jih mogli izbiti?"

Boječe je sedel k ognju, s hrbtom proti vratom. Pa nemiren je bil, stresalo ga je in od časa do časa je nehote dvignil ramo.

Namenoma sem govoril glasno, Yume zunaj bi si naj mislila, da ničesar ne slutimo. In stro sem opazoval zastor. Veter je bil majal, kar je opazovanje zelo otežkočilo.

Pa se je počasi in previdno pomolila puška čev pod zastor, komaj nekaj centimetrov. In že je šinila Winnetouova srebrna puška kvišku, strel je počil, zunaj je jeknil krik in čev je izginila.

"Tale ne pride več!" se je smejal Emery. "Lopovi so vreli, da jih natepemo s palicami, tako so neumni! Nad nas se pravijo in nas mislijo tule obkrožiti! Nad nas —!"

"Res mislite, da jim ne bo uslo?" je boječe vprašal Vogel.

"O tem niti govoriti nečem! Reba nam je le počakati, da jih dogni, in leči k vratom, da jih drugega za drugim postrelimo."

"Se bolje bo, če zlezemo na streho," sem omenil. "S strehe se vidi na vse strani."

Winnetou je pokimal. Pogledal sem po stropu.

"Soba" je bila komaj dva metra visoka, strop je bil, kakor sem omenil, prsten. Z Zunijevo puško bi se dala zvrtila luknja v prest, — naše puške so nam bile tako delo predragocene — zlezli bi skozi njo na streho in pokali nekakoj ozirli po sovražniku.

Počakali smo, da je ugasnil ogenj, Emery je vzel Zunijevo

Nekaj zgodovine Belokrajine

(Konec.)

Staro slovensko belokranjsko prebivalstvo se je zaradi turških roparskih napadov ter pustošenj tekom 15. in v prvi polovici 16. stoletja zelo skrbilo. Pa temu ni čuda. Saj so Turki od leta 1408, ko so prvič vdrl v Belo Krajino, ravno skozi njo imeli svojo glavno pot v smeri proti Ljubljani.

Glavni napadi so bili v letih 1408., 11. 69. 70. 71. 74. 75. 77. 91. 1511. 22. 23. 27. 29. 43. 47. 57. 59. 75 in 1578. Zaradi izpostavljenosti lege so prvotno Metliki od Treh far preselili na varnejši pomol h gradu nad Obrkom ter jo obdali z močnim obzidjem. Belokranjci so se pred Turki zatekali v gozdove in jame ter zlasti v gradove, ki so jih obdali z obzidjem in tako spremenili v taborje. Glavni tabori so bili grad v Poljanah, v Gradacu, Pobrežju, Metliki, na Krupi in Semiču, kjer je tabor oklepal cerkev in župnišče. Kako zelo je bila Bela Krajina izpostavljena Turkom, se vidi iz tega, da so se morali kaj hitro iz nje umakniti franciškani, ki so se vanjo zatekli iz Bosne. Turki so jim namreč leta 1469 porušili samostan v Kloštru, ki so ga leta 1467 začeli graditi brata Jurij in Gašpar Črnomaljski ter metliški glavar Andrej Hohenwart. Franciškani so se rešili najprej v metliški grad, odkoder so po odhodu Turkov odšli v Novo mesto k cerkvi sv. Lenarta, kjer so si zgradili samostan leta 1472.

Spomin na Turke se je pri Belokranjcih v ustnem izročilu še do danes ohranil. Tako razlagajo n. pr., da je Krvavčji vrh dobil ime od groznega prelivanja krvi v bitki s Turki. V

zvezi s Turki razlaga tudi Maline, češ, da so Turki svoj čas tam tekočo vodo zaprli, vas požgali in tako uničili "malence", po katerih ima vas ime (Semiška kronika, str. 7). Na Turke spominjajo imena Straža pri Sinjem vrhu in Stražnji vrh, kjer so zažigali kresove — straznje ognje. O velikem trpljenju prebivalcev za časa turških napadov nam priča pismo, ki ga je napisal o napadu l. 1523. deželni komtur nem. vit. reda. V njem piše: "V Beli Krajini bo Turek kmalu vse posekal ali odpeljal v sužnost. Svoja posestva bi rad poprodal za polovično ceno, a zanj nihče ne mara; sicer pa je prepovedano pošiljati ali odpeljati denar iz osirotele dežele." (Mitth. d. Hist. Ver. f. Krain 1863, 36.) Nekateri Turkom izpostavljeni kraji so skoraj opusteli. V take kraje so potem od l. 1530. dalje zemljiški gospodje naseljevali uskoke, ki so se pomešali med staro prebivalstvo, tu v večji, tam v manjši meri v vsem obkoljskem sektorju. Kolonizaciji uskokov je posebno pospeševal Ivan Lenkovič, uskoški stotnik in pobrkši graščak, ki je zgradil močan grad nad Kolpo okrog l. 1550. Mnogo novoselcev se je naselilo zlasti okrog Adlešičev, Preloke, Vinice, v Poljanah in v Prilozju. V času njihovega naseljevanja med staroselce, so ustanovili tudi nekaj novih zaselkov, ki imajo ime po ustanoviteljih. Sredi 16. stoletja (1548. l.) so uskoki poselili Marindol, konec 16. stol. (1597-98) pa so štirje uskoške zadrage z imeni Miroslavac, Vrlinič, Radojčić in Kordić ustanovile Bojance. Po žumberškem gospostvu so se naseljevali uskoki od l. 1526 dalje. Skoraj nepomešano od uskokov se je ohranilo staro prebivalstvo v semiški občini in ne dosti manj v obširni Črnomelj-oko-

Gornja slika nam nudi pogled na Marindol, katero so pred nedavnim zasedle japonske čete. Mesto so postavili Španci v 16. stoletju, ta del ima 100.000 prebivalcev. V ospredju slike je videti postavodajno poslopje. V napadih na to mesto je bilo več oseb ranjenih in tudi precejšnje število mrtvih med razvalinami poslopij.

Gornja slika nam kaže kako izgleda nek potniški bus po koliziji z nekim avtom. Ne sreča se je pripetila v St. Louis, kjer sta zadel skupaj bus in avto, da je bus odletel v neko židano poslopje ter udaril s tako silo, da se je vnel gazolin in je pri tem deset potnikov zgorelo.

lica. Izjema so Maline in iz Hrvatske priseljeni Pavčiči. Gornji Suhor, Malo Lešče, Mačajo poleg zgodovinskih listin mnoga krajevna imena, priimki, dialekt (v Tribučah in Žunčih so še sedaj ikavci), običaji, nekatere stare narodne pesmi in druga svojstva ljudstva. Novoselci so se morali socialno in etnično prilagoditi staroselcem, ker so jim ti nudili krepak odpor. Doseljenci so z imitacijo starih prebivalcev polagoma sprejemali njihovo nošo, dialekt, ki so ga pri tem menjali, nekatere običaje, način ponašanja, praznovanje in obenem opuščali mnoge od svojih. Stari prebivalci pa so bili prisiljeni nekaj popustiti tam, kjer jih je le malo ostalo. Na doseljence je vplival tudi relief zemljišča z njegovimi produkti za življenje, način dela in življenja. K formiranju novega etničnega amalgama pa je največ doprineslo križanje z medsebojnimi ženitvami. V času uskoškega naseljevanja so se izvršila tudi zadnja velika krčenja.

Zgodovinsko proučevanje naselij po starosti je našlo nekatera v splošnem zanesljiva vodila, ki se kažejo že v krajevnih imenih samih. Tako kažejo mlajšo ustanovo kraji, ki so označeni po krčenju (Krč, Laze, Sečje selo) in gozdu (Dobravice, Drežnik, Prelesje, Sredgora). Na mlajši nastanek kažejo večkrat tudi kraji, ki so označeni po gozdnem drevju (n. pr. Brezje, Zabrezje, Gaber, Oskoršnica in obdelanem zemljišču, n. pr. Dalnje njive. Mlajšega nastanka je tudi kraj, ki se razlikuje od starejšega s prilastkom nov (n. pr. Nova lipa, Novoseli). Na mlajši nastanek je sklepiti tudi pri takih krajih, ki stoje na neugodnejšem in slabšem terenu ter se v razliko od sosednjega

označujejo s pridevkom gornji ali mali (n. pr. Gornje Laze, Gornji Suhor, Malo Lešče, Mačaja). Na mlajši nastanek kaže tudi kraj, ki je označen na kak poseben način, n. pr. Čudno selo. Seveda je pri taki razporedbi nastanka krajev paziti na izjeme primere, ker prihaja v poštev starejša in mlajša krčenja, zgodovina v podrobnem.

V naselbinskih jedrih so nastale prve župnije. Šele l. 1228. zvezmo, da so stale cerkve v Črnomlju, pri Treh farah v Metliki, na Vinici, v Podzemlju in Semiču. V onem času je stala cerkev tudi v Starem trgu, ki se omenja kot župnija že leta 1248. Ta župnija je enako kot Kočevska izprva spadala pod pražupnijo v Ribnici, ki je postala župnija leta 1221. Poljana, ki so imele skozi več stoletij iste gospode kot kočevsko gospostvo, imajo tudi v mnogem ostalem drugačno zgodovino nego ožja Bela Krajina. V tem oziru je svojčas igrala vsekakor precejšnjo vlogo pregraje in ločitve Poljanska gora (Tanča gorá), čeprav je segalo poljansko gospostvo tudi na vzhodno stran gore do Hrasta in Jelševnika.

Po naselitvi naših prednikov v Beli Krajini je morda dobil prvo cerkev Semič, kjer je stala prastara cerkev domnevno že v 9. stoletju. Po drugi hipotezi pa je bila prva cerkev v Semiču ustanovljena v zadnji četrtini 12. stoletja. Naddijakon Ivan Gorički, ki je imenovan po hribu Gorice, onstran Kolpe, kjer je bila župnija svetega Martina, piše leta 1334, v svojem zborniku župnij (Liber statutorum), spadajočih pod zagrebški kapitelj, da je župnijo v Semiču (sub monte Himo) ustanovil ogrsko-hrvatski kralj Bela III., ki je vladal od 1173. do 1196. leta. V te kraje je prišel kralj Bela III. za časa bojev z Albertom Višnjegorskim, gospodom Mehovega, ki je po Hrvatskem napadal ogrske trdnjave ter po Haptmanu že pred smrtjo tega vladarja osvojil Belo Krajino.

Okrog leta 1256, je svetni gospod Bele Krajine koroški nadvojvoda Ulrik III. podelil v Beli Krajini ustanovljene župnije z njih imetjem in dohodki v družno-pastirsko (cerkveno) oskrbo nemškimi križarjem. Ti so pospeševali kolonizacijo in poskrbeli, da so župnijskim cerkvam hitro sledile številne podružnice. Iz zbornika župnij Ivana Goričkega zvezmo, da so leta 1334, že stale podružnice v Rožnem dolu, v katerem je visoki gubernij leta 1818, nameraval ustanoviti kaplanijo (Semiška kronika, str. 15), na Gabru, v Dobličah, na Otovcu, v Borštu, Jugorju, Bereči vasi, Radovici, na Božakovem, v Adlešičih in Špeharjih. V 14. stoletju je stala cerkev tudi na Plešivici in v Preloki. Cerkev v Preloki je bila v novem veku dolgo pravoslavna, kar priča, da se je tam naselilo mnogo uskokov.

Za Belo Krajino se začne zgodovina jasni šele v 13. stoletju, ko so bile ustanovljene prve župnije. V ranem srednjem veku so nad njo vladali hrvatski narodni kralji, 1102. pa so enako kot nad Hrvatsko tudi nad Belo Krajino zavladali ogrski kralji, katerim jo je iztrgal konec 12. stoletja Albert Višnjegorski ter jo tako pridobil Slovenski krajini (marki) in s tem Sloveniji, h kateri je po svojem narodnostnem poreklu že od nekdaj težila. Za Višnjegorce so jo po ženitvah dobivali leta 1209. Andechs-Meranci, leta 1231. zadnji Babenberžan Friderik II. Bojevit in l. 1248 Ulrik III. Spanheimski, ki jo je obdržal do svoje smrti, čeprav po smrti svoje žene Agnese Andeške, od leta 1262, dalje v sporu s kraljem Belo IV., ki je 1263. podelil svoje "gospostvo na Kranjskem" zagreb-

skemu proštu Tobiju Bogodu. Po smrti Ulrika III. Spanheimskega jo je leta 1269, podedoval češki kralj Otakar II. Premisl, od 1276. dalje pa so jo posedovali grofje Goriški, po katerih so jo podedovali 1374. Habsburžani, katerim jo je za pičlih pet let (od 1809-1814) iztrgal Napoleon.

Cerkveno je Bela Krajina izprva pripadala oglejskemu patriarhatu — nikoli zagrebški škofiji — od 1751-1787 goriški nadškofiji, poslej pa ljubljanski škofiji.

Reformacija je našla v Beli Krajini močan odmev. Protestantski predikanti so prišli l. 1548. in ustanovili verske občine v Črnomlju, Metliki in na Krupi. Dobili so mnogo pristav. Toda l. 1615. je protireformacijska komisija protestantizem v Beli Krajini zatrla.

Zanimivo je, da je imela Slovenska, pozneje Metliška marka, ločeno od Kranjske, svoje lastnega deželnega glavarja, ki je imel svoj sedež v Metliki, prav do leta 1556. Šele tedaj je dobila skupnega glavarja s Kranjsko. Deželni glavar je bil odvisen le od deželnega kneza.

Ivan Simončič.

ČAST JUNAKOM V BORBI ZA DOMOVINO

(Nadaljevanje z 2 strani)

ne pozabijo postaviti na vse meje straže in sicer prav do skrajnih mej, kjer žive Srbi, Hrvatje in Slovenci. To bodo tudi prav gotovo storili, kajti to kar so doživeli Jugoslovani zadnjič, ko so se zanašali na Pariz in diplomacijo, jih bo o tem poučilo.

Tudi na razne resolucije, ki utegnejo priti od raznih krajev, naprimer iz Amerike, naj dosti ne dajo. Napravijo naj državo po svojem okusu, pa naj je po tem avtonomna, federalna ali pa centralizirana. Tisti, ki se bore zanj, tisti, ki bodo živeli v nji, tisti naj jo ustvarjajo. Na morebitne grožnje, da ne bo kake denarne pomoči, naj ne dajo dosti, ker ta pomoč se je izkazala tekom osem mesecev prav beraška, dočim se o kakih pomočih tem borcem še omenilo ni. Pa bi bila taka pomoč nujno potrebna, da najbolj potrebna, ampak ni bilo smisla zanj. Naj vsemagogočni Bog pomaga tem četnikom, ki se bore za zopetno osvoboditev Jugoslavije, da z božjo pomočjo, ter oskrbo nemškimi križarjem. Ti so pospeševali kolonizacijo in poskrbeli, da so župnijskim cerkvam hitro sledile številne podružnice. Iz zbornika župnij Ivana Goričkega zvezmo, da so leta 1334, že stale podružnice v Rožnem dolu, v katerem je visoki gubernij leta 1818, nameraval ustanoviti kaplanijo (Semiška kronika, str. 15), na Gabru, v Dobličah, na Otovcu, v Borštu, Jugorju, Bereči vasi, Radovici, na Božakovem, v Adlešičih in Špeharjih. V 14. stoletju je stala cerkev tudi na Plešivici in v Preloki. Cerkev v Preloki je bila v novem veku dolgo pravoslavna, kar priča, da se je tam naselilo mnogo uskokov.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

MALI OGLASI

Dve sobi v najem

Oddaste se 2 sobi v najem, z gorkoto. Vprašajte na 1449 E. 172. St. (12)

Trgovina napredaj

Proda se konfekcijska trgovina z stanovanjem; jako zmerna cena. Nahaja se blizu cerkve in šole. Pokličite Liberty 9370. (14)

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastarele poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metode bolnišnice pri zdravljenju. Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:
1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAIN 6016.

Stanovanje v najem

Odda se stanovanje 5 sob, spodaj. Vprašajte na 1010 E. 70. St., zgorej. (12)

Beauty parlor napredaj

Proda se Beauty parlor, v dobri okolici, moderna oprema, jako zmerna cena. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (15)

Za las je manjkalo

ROMAN

"Ha, dragi moj," reče sodnik državni pravdnik, "saj nimate niti enega očividca na razpolago za svojo obtožbo. In odkar svet stoji je bila izjava enega očividca več vredna kot pa govorice stotine nezanesljivih ljudi."

"Cocoleau je na razpolago," pravi sodnik Galpin, ki je postal že nepotrpežljiv radi očitjanja državnega pravdnika.

"Toda ali so zdravniki prišli do prepričanja, da Cocoleau ni bebec?"

"Ne. Tudi dr. Seignebois je istega naziranja."

"Ponoviti svojo obtežilno izjavo?"

"In je Cocoleau pripravljen?"

"Ne."

"Hm, vraga, potem v resnici nimate nobene priče!"

Da, sodnik Galpin je to prav dobro razumel, in od tod je prihajala njegova bojazn. Bolj je študiral svojega obtoženca, tem bolj je prihajal do prepričanja, da se nahaja v strašnem položaju.

"Ali ima mogoče kak dober izgovor?" premišljuje sodnik. "Ali pa skriva kako usodepolno razodetje, ki navadno v zadnjem trenutku uniči vso zgradbo obtožnice, tako da postane prosekutor sam smešna oseba."

Kadarkoli so se mu enake misli pojavile so začele padati težne potne srage izprosekutorjevega čela. In ob takih prilikah je postopal s svojim pisarjem kot s prvim sužnjem. Pa to še ni bilo vse. Dasi je živel bolj sem za sebe kot kdaj prej, odkar

MANHATTAN SHIRTS & PAJAMAS

POSEBNA

RAZPRODAJA

prej \$2.00—sedaj \$1.65

prej 2.25—sedaj 1.85

prej 2.50—sedaj 1.95

prej 2.95—sedaj 2.25

prej 3.00—sedaj 2.25

prej 3.50—sedaj 2.85

prej 3.95—sedaj 2.85

FRANK BELAJ

6205 St. Clair Avenue

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE-
GA NEPOZABNEGA SOPROGA
OČETA, SINA IN BRATA

John Paulin Jr.

ki je preminil dne 14. januarja, 1942

Dve leti že počivaš v grobu,
v kraju večnega mira,
duša Tvoja pa uživa
zdaj plačilo pri Bogu.

Zalujoči ostali:

Soproga JUSTINE in sin HAROLD.
JOHN in MARY PAULIN, starši
MARY, ANNE, ALMA in ALBERT.
sestre in brat.

Cleveland, O., 14. januarja, 1942.

se je pojavil Boiscoranov slučaj, pa mu je prišlo na uho mnogo poročil od družini gospoda Chandore.

Sveda, Galpin ni mogel niti v svojih najbolj divjih sanjah misliti, da je družina stopila v stik z jetnikom, in to celo potom njegovega lastnega pisarja Mechineta. Smejal bi se na ves glas, ako bi mu kdo povedal, da je Diana celo noč prebila pri Jacquesu v zaporih. Toda neprestano je slišal govorice, kako družina Chandore upa, da bo zmaga, da dela vse mogoče načrte za osvoboditev jetnika. Sodnik se je tudi spomnil — in pri tem spomnu ga je navdal strah, da je ves tresel — da je družina Chandore bogata in mogočna, da ima sorodnike na najvišjih mestih, da je priljubljena in spoštovana povsod. Znano mu je bilo, da se Diana giblje v družbi udanih in prosvitljenih mož, v družbi gospoda Chandore, gospoda Seneschala, zdravnika Seigneboisa, odvetnika Magloire, in končno, v družbi odvetnika, po katerega je gospa markizinja poslala v Pariz, Folgata.

"Samo Bogu je znano, kaj bodo vse poskusili," je mislil, "da rešijo krivca iz rok justice."

Lahko se torej reče, da nikdar ni sledil še kdaj kak obtožbi z večjo gorajšnostjo in natančnostjo. Sodnik Galpin je vsako točko, na katero se je zanašal prosekutor, podvrnil posebnim proučevanjem. V manj kot v štirinajstih dnevih je zaslišal v svojem uradu šest in sedemdeset prič! Skoro ena četrtnina prebivalstva vasi Brechy je morala na pričevanje. In če bi se drznili bi pozval slehernega človeka iz vsakega okraja, kjer je imela sodnija svoje poslovanje.

Toda vsa njegova prizadevanja so bila brezuspešna. Pretekli so tedni divjega zasliševanja in preiskovanja, toda slučaj je ostal na isti točki, kjer se je začel. Jetnik ni zanikal nobene obtožbe, ki je bila dvignjena proti njemu, toda tudi sodnik ni dobil niti ene same nadaljnje trohice dokazov, razven onih, v katerih poset je prišel takoj prvi dan.

Toda vsake stvari mora biti enkrat konec.

Nekega vročega popoldneva v juliju so meščanke v Sauveterre opazile, da zgleda gospod Galpin bolj s skrbmi obdan kot običajno. In imele so prav. Po dolgem posvetovanju s prosekutorjem in predsedovalnim sodnikom, je Galpin prišel do zaključka. Ko je dospel v zapore, je korakal v Jacquesovo celico, kjer je najprej potlačil svojo zdrago in dejal:

"Moja bolesta dolžnost se bliža h koncu, gospod. Preiskava, katero so meni poverili, bo zaključena. Jutri bodo listine skupaj s seznamom obtežilnih točk, poslani generalnemu pravdniku, pa jih slednji predloži sodniji.

Jacques Boiscoran se niti ne gane.

"Hm!" je Jacques zamrmral.

"Ali imate mogoče še kaj povedati?" vpraša gospod Galpin.

"Nič drugega kot da sem nedolžen."

Sodnik Galpin je komaj zadrževal svojo nepotrpežljivost. Skoro na glas je zakričal:

"Torej dokažite vendar svojo nedolžnost! Zavrnite obtožbo, ki je bila doprinešena proti vam, in boste sili, da vas smatramo krivim. Govorite in razložite svoje obnašanje!"

Jacques molči.

"Torej ste zaključili svojo zadevo," reče sodnik še enkrat.

"Govorili ne boste več?"

"Nedolžen sem."

Sodnik Galpin je jasno videl, da bi bilo brez vsake koristi nadalje siliti v jetnika.

"Od tega trenutka," reče Galpin, "ne boste več v samotni celici. V jetniški čakalnici lahko sprejemate svoje sorodnike. Odvetnik, katerega boste izbrali, bo pripuščen k vam, da se z njim posvetujete."

"Končno, končno!" vzklikne Jacques poln radosti, potem pa še pristavi:

"Ali mi je svobodno pisati gospodu Chandore?"

"Da," odvrne gospod Galpin, "in ako se vam vidi potrebno, da pišete takoj, tedaj bo moj pisar rad ponesel pismo zvečer tja, kamor bo naslovljeno."

Jacques Boiscoran se je še isti trenutek poslužil svoje svobodščine. Pismo je bilo takoj napisano. Notica, katero je napisal in ki je bila izročena gospodu Mechinetu, je vsebovala samo sledeče besede:

"Jutri zjutraj ob devetih bom

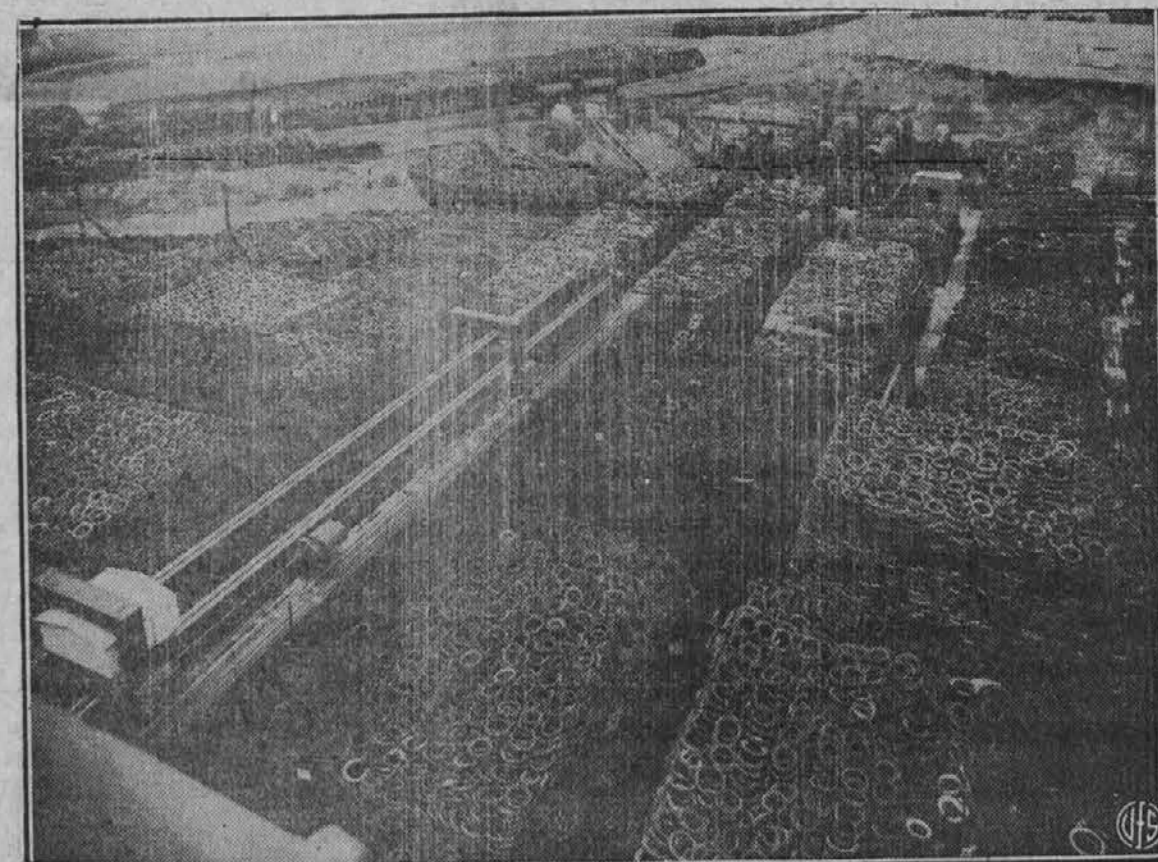

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Velikanski kupi starih, obrabljenih avtomobilskih obročev (pneumatik) čaka na predelavo za vojaške potrebe. Prenovljeni obroči ali pneumatike niso tako trpežni kakor so novi, ki so izdelani iz naravnega gumija, zato pa se priporoča vsem voznikom s tako pneumatiko, da ne vozijo nad 35 milj na uro. Slika je bila posneta na dvorišču Goodyear tovarne v Akronu, Ohio.

Mme. Chiang Kai-shek in njena sestra s ta poslali newyorškemu živalskem vrtu dva lepa eksemplarja "pandas" medvedov, kar naj bi bilo v znak prijateljstva med Kitajsko in Ameriko ter v priznanje za vso pomoč, ki jo nudijo Zed. države po vojni prizadetim Kitajcem. Enega teh "pandas" vidimo na sliki, ko ga slika dveletni Bow Lum Lee v newyorškem živalskem vrtu.

pričakoval prihoda gospoda Magloire. — J."

Od onega dneva, ko so prišli do zaključka, da zna imeti napaden korak najbolj usodepolne posledice, prijatelji Boiscorana sploh niso ničesar naredili. Čemu naj bi bila vsa brezuspešna prizadevanja? Zahteva dr. Seigneboisa, je bila deloma rešena; sodnija je poklicala iz Pariza izrednega zdravnika, ki naj preišče duševno stanje Cocoleaua. Bilo je neke sobote, ko je dr. Seignebois zmagoslavno prišel sporočiti veselo novico. Toda zgodilo se je prihodnji terek, ko je moral poročati o propasti. V divji strasti je hitel tolmačiti:

"Osli se dobijo v Parizu kot v drugih mestih. Ali bolje povedano, v teh dnevih egotizma in hlapčevstva, se v Parizu ravno tako težko najde neodvisen mož kot v provinci. Pričakoval sem znanstvenika, ki bo nedostopen malenkostim; poslali so mi pa pravega pritlikavca, ki se ne drzne niti z eno samo besedo ngovarjati gospodom pri sodniji. Ah kakšno razočaranje!"

In ko si obriše očala, nadaljuje:

"Obvestili so me, da je dospel moj učeni kolega; šel sem in ga cesebno sprejel na kolodvoru. Vlak je dospel; takoj sem spoznal med množico moža; zanimiva glava s sivkastimi lasmi, plemenite oči, zgovorne ustnice. "Tu ga imaš!" sem zamrmral. Bil je sicer videti nekako gosposki, na prsih je imel obilno odlikovanj, brke skrbno pristrizene. No, nihče ni popoln. Stopim k njemu, mu povem svoje ime, seževa si v roke. Povabim ga k zajtrku, kar je tudi sprejel. Tako sediva pri mizi, in dočim je on hlastno užival vino, za katero sem plačal jaz, sem mu sistematično tolmačil slučaj. Ko sva bila goto-

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe in se podal proti sodniji. In ali veste kje je isti dan obedoval? V onem hotelu, kjer se nudijo ostali člani moje učene komisije. Tam delajo na načrtu, glasom katerega postane Cocoleau največji bebec, kar jih je še kdaj premogla dežela."

Z dolgimi koraki je dr. Seignebois meril sobo, in ker ni hotel nikogar poslušati, je nadaljeval:

"Toda mojster Galpin naj nikar ne misli, da bo korakal nad nami. Konec še ni prišel. Dr. Seigneboisa se ne bodo tako zlahka znebili. Rekel sem, da je

va, je izjavil, da bi rad videl Cocoleaua. Napotiva se torej v bolnišnico; tam je komaj pogledal na lopova in rekel: "Ta mož je največji idiot, katerega sem še kdaj videl v življenju! Nemalo sem se začudil in mu skušal vso stvar raztolmačiti, toda niti poslušati me ni hotel. Rotil sem ga, da še enkrat preišče Cocoleaua, pa se mi je smejal. Čutil sem se užaljenega, pa sem ga vprašal, kako mi bo razložil svedoče, katerega nam je idiot podal v noč, ko je gorelo. Zopet se je smejal in rekel, da on sploh ne bo tolmačil. Začel sem o zadevi debatirati, pa mi je mož odkuril iz jedilne sobe